

ബാബു അപരാഹ്നവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഈതിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിഭവകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 37B

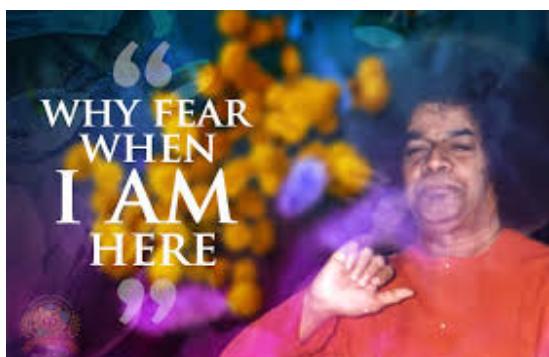
പ്രശാന്തി സന്ദേശം തായർ പോഡ്കാസ്റ്റ്
ഒക്ടോബർ 31, 2022

താൻ ഇവിടെയുള്ളപ്പാൾ ഭയമെന്തിന്?

ഓം ശ്രീ സായിരാം.

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, സായി വിവേകമുത്തുകളിലേക്ക് സ്വാഗതം!

ഭഗവാൻ ശ്രീ സത്യസായി ബാബു അരുളുന്നു, “താനിവിടെയുള്ളപ്പാൾ ഭയമെന്തിന്!”

ഒരു ഭക്തൻ എവിടെയുമാവെട്ട്, അയാൾക്ക് സ്വാമിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം അയാൾക്കൊപ്പം അനുഭവിക്കാനാവുമെങ്കിൽ, അയാൾ നിർഭയനായി തത്തീരുന്നു. അയാളുടെ ഭക്തി പരിശുഖമെങ്കിൽ, ആ ഭക്തൻ ഭയപ്പെട്ടുനില്ല, എന്തുകൊണ്ട് നാൽ ഭക്തിയും ഭീതിയും ഒരുമിച്ച് വർത്തിക്കില്ല. സായി പവിത്രമായ മനസ്സിൽ

വസിക്കുന്നു, അവിടുന്ന് എവിടെയോകയെന്നോ, ഭയത്തിന് അവിടെ എങ്ങനെ നിലനിൽക്കാനാവും?

ഷിർദ്ദി അവതാരകാലത്ത്, സായിനാമ് പതിവായി പറയുമായിരുന്നു, “നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി എന്നിൽ ഉറപ്പിക്കുക, അപ്പോൾ എൻ്റെ കൃപാക്കാക്ഷങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മേൽ ചൊരിയാൻ എനിക്കാവും!” ഉറച്ച ദൃഷ്ടി എന്നതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് വ്യംഗ്യമായി അർത്ഥമാക്കുന്നത് അവിടുതെത നിർദ്ദേശങ്ങൾ പിന്തുടരുക എന്നാണ്, ജീവിതത്തിൽ അവ അനുസരിക്കുക

എന്നാണ്. അപ്പോൾ മാത്രമേ ഒരുവൻ അവിടുത്തെ കൃപയ്ക്ക് യോഗ്യനാവു, അവിടുത്തെ കരുണയ്ക്ക് പാത്രമാവു, സകല ആധിപീതികളിൽനിന്നും മുക്തനാവു.

ശരി, ഷിർദ്ദി അവതാരത്തിൽനിന്ന് ഒരു സംഭവം ഇതാ. കാഴിറാം എന്നു പേരുള്ള ഒരു തുന്നൽക്കാരൻ ഷിർദ്ദിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. അയാൾക്ക് സായിനാമിനോട് അശായമായ പ്രേമവും വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ പ്രേമംകൊണ്ട്, അയാൾ ഒരു പച്ച അക്കി തയ്ച്ച്, അത് സായിക്ക് സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. സ്വാമി സാധാരണയായി വെള്ള അല്ലെങ്കിൽ ഓറഞ്ച് അക്കിയാണ് ധരിക്കുക, പക്ഷേ പ്രേമമയനായ സായിനാമ് അത് സീകരിച്ചു, അത് അണിഞ്ഞു. സായിനാമിന് എന്നും ഭക്ഷിണ നൽകുന്നതിലൂടെ വലിയ ആനന്ദമാണ് ആ തയ്യൽക്കാരന് ലഭിച്ചിരുന്നത്.

ഈ കാഴിറാം, ജോലിയുടെ ഭാഗമായി നിരവധി ശ്രാമങ്ങളിലേക്ക് സമ്പരിക്കുന്നത് പതിവായിരുന്നു. തെക്കൻ, നൗർ ശ്രാമത്തിൽനിന്ന് ഷിർദ്ദിയിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ, ഒരു

കുട്ടം ആദിവാസികളാൽ അയാൾ ആക്രെ മിക്കപ്പേട്ടു. കാഴിറാം ഒരു കുതിരയുടെ പുറത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ അയാളെ വളഞ്ഞ് അയാളുടെ ഏല്ലാ സാധനങ്ങളും കവർന്നു. തുടക്കത്തിൽ കാഴിറാം അവരെ എതിർത്തില്ല, എന്നാൽ അവരെ രൂപീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, അയാൾ അവരെ ശക്തമായി എതിർത്തു. ഇതു അമുല്യമായ എന്നായിരുന്നു ആ ഭാണ്ഡായത്തിൽ?

എരെക്കാലം മുന്ന് ജാനകീഭാണ്ഡാ ബാബു എന്നു പേരുള്ള, ആത്മസാക്ഷാത്കാരം സിദ്ധിച്ച ഒരു പുണ്യാത്മാവ്, ഓരോ ദിവസവും ഉറുപ്പുകൾക്ക് കുറച്ച് പദ്ധതിയാണ് നൽകണമെന്ന് ഈ കാഴിറാമിനെ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. അനു മുതൽക്ക്, കാഴിറാം ആ ഉപദേശം പിന്തുടർന്നു, എപ്പോഴും ആ തുണിഭാണ്ഡായത്തിൽ ഇത്തിരി പദ്ധതി

സാര കൊണ്ടുനടക്കുമായിരുന്നു അയാൾ. കവർച്ചകാർ ആ ഭാണ്ഡായം കൈക്കലാക്കുന്നത്

തടയുന്നതിനായി, ആദിവാസികളിലൊരാളുടെ വാൾ തട്ടിയെടുത്ത് കാശിരാം അവരെ നിർഭയം ആക്രമിക്കാൻ തുടങ്ങി, ഭയമില്ലാതെ! അയാൾക്ക് അവരെ ആക്രമിക്കുന്നതിന് കഴിഞ്ഞു, അതെ! ഇതിനിട, കാശിരാം കുതിരപ്പുരത്തുനിന്ന് താഴെ വീണ്, ബോധവഹിത നായി. അയാൾ മരിച്ചു എന്നു കരുതി, കവർച്ചക്കാർ ഓടിപ്പോയി.

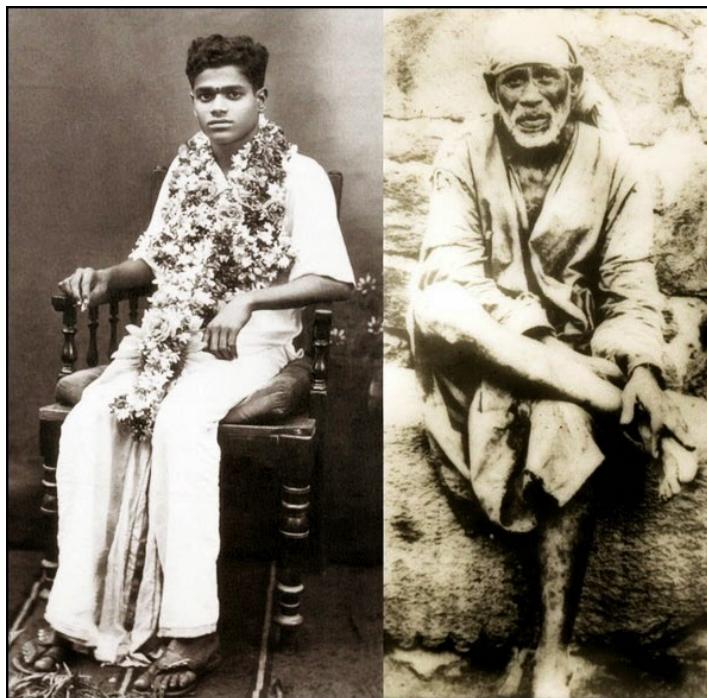
ഇതെല്ലാം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കവോ, കാശിരാമിന് സായിനാമിരേണ്ട് സാന്നിധ്യം തനിക്കൊപ്പം അനുഭവിക്കാമായിരുന്നു, അയാൾക്ക് ഭയം തോന്നിയതെയില്ല. ശരി, കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഏതാനും വഴിപോകൽ അയാളെ കണ്ടെത്തി. അവർ ബോധമില്ലാതെ കിടന്നകാശിരാമിനെ സ്വഭാവത്തിലേക്ക് ഉണ്ടാക്കി, അയാളെ ആസ്പദത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാമെന്ന് പറഞ്ഞു, പക്ഷേ കാശിരാം അത് നിരസിച്ചിട്ടും, തനെ ശിർദ്ദിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാമെന്ന് അവരോട് അപേക്ഷിച്ചു. ശിർദ്ദിയിൽ, സായിനാമ് അയാൾക്ക് മായവരാവു ദേശപാണ്ഡിയെ മുവേന ചികിത്സ നൽകി, താമസിയാതെ സായിനാമിരേണ്ട് കൃപയാൽ അയാൾക്ക് പുർണ്ണസൗഖ്യം കൈവന്നു.

കാശിരാം ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നോൾ, ഏതാണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയുമോ? ശിർദ്ദിയിൽ, ഭാരകാമായിയിൽ, സായിനാമ് പെട്ടുന്ന് അവിടുതെ നെഞ്ചെത്ത് സ്വയം ഇടിക്കാൻ തുടങ്ങി, കോപിക്കാനാരംഭിച്ചു, ആകെ ബഹളമായി. സായിനാമ് ദുരിതത്തിലായ അവിടുതെ ഏതോ ഭക്തനെ സഹായിക്കുകയാണെന്ന് ചുറ്റിനുമുള്ള ഭക്തർക്ക് മനസ്സിലായി. ദൃഢ്യക്കായിരുന്ന കാശിരാമിന് അത്രയും കവർച്ചക്കാരോട് ഭയമില്ലാതെ ഏതിരിടാനായത് സായിയില്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ വിശ്വാസം കൊണ്ട് മാത്രമായിരുന്നു. പിനീട് സർക്കാർ അയാളുടെ യെരുതിഞ്ചേ പേരിൽ അയാളെ ആദരിക്കുകയുണ്ടായി. നോക്കു, സ്വാമി നിങ്ങൾക്ക് ശക്തി തരുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്!

ഇപ്പോഴത്തെ പർത്തി അവതാരത്തിലും, ഒരു ആപൽസന്ധിയിൽ, സായിഭക്തർക്ക് സ്വാമി യോടുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസം കൊണ്ട്, ഭയത്തെ അതിജീവിക്കാൻ പറ്റിയ നിരവധി സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

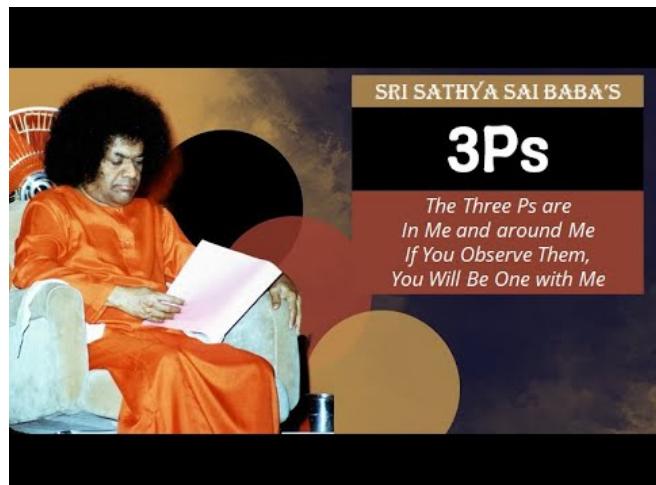
ഒരു ചെറിയ സംഭവം-ഒരു രാത്രിയിൽ, കുറച്ച് കൊള്ളല്ലക്കാർ ഒരു ശ്രാമത്തിലെ വിജനമായ ഒരു ഭവനം കവർച്ചു ചെയ്യാനുള്ള ലക്ഷ്യത്തോടെ അവിടെ പോയി. ആ നേരത്ത്, പ്രായം ചെന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമേ ദൃഢന്ത് ആ വീടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. സാഹചര്യത്തിന്റെ

സൗരവം തിരിച്ചറിയ്തിട്ടും, അദ്ദേഹം സ്വാമിയുടെ ഹോട്ടോയ്ക്ക് മുന്പിൽ നിന്നുകൊണ്ട് സ്വാമിയെ വരുത്തുന്ന തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി, “സ്വാമി... സ്വാമി... സ്വാമി! എന്നാണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ആർക്കു മറിയില്ല, പക്ഷേ ആ കൊള്ളല്ലക്കാർക്ക് മനം മാറ്റമുണ്ടായി, അവർ ഓടിപ്പോയി. സ്വാമിഭക്തൻ സുരക്ഷിതനായിരുന്നു.

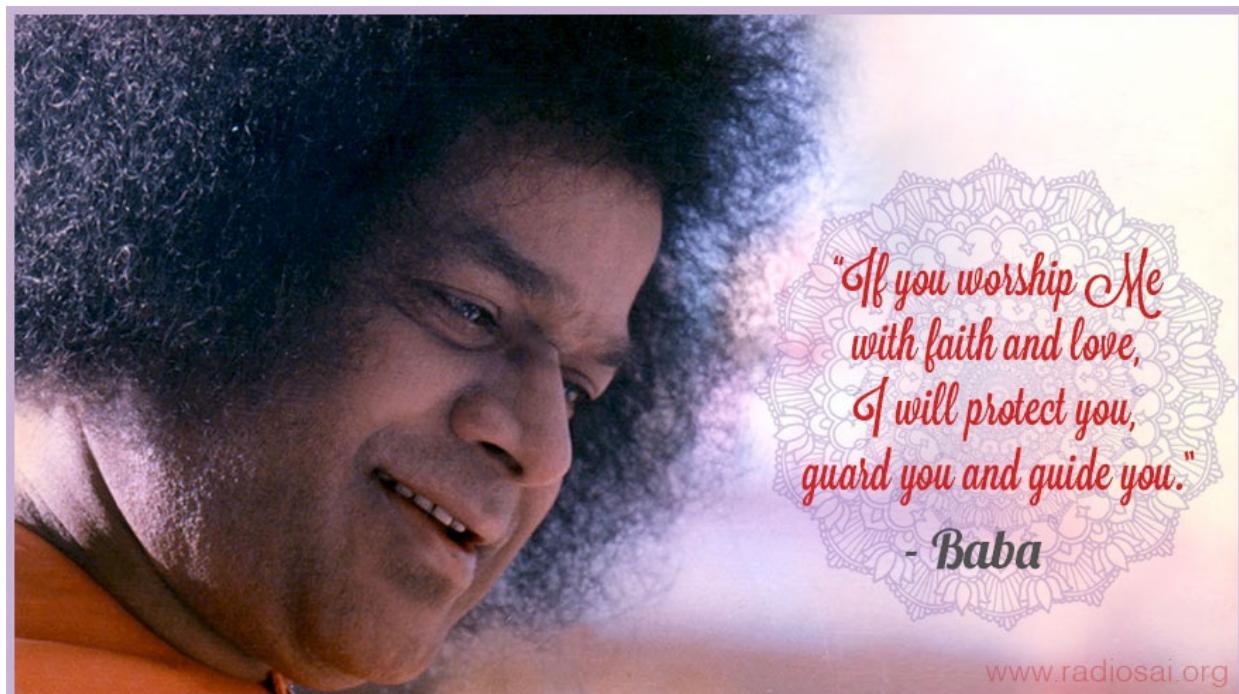
സ്വാമി പറയുന്നു, “ഒരുവൻ ജീവിതത്തിൽ മുന്ന് കാര്യങ്ങൾ പരിശീലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവന് തൊനു

മായി ഒന്നാവാൻ കഴിയും! അവ പരിശുദ്ധി(Purity), ക്ഷമ(Patience), പിന്ന സൈമര്യം(Perseverance)ഖ്രായാകുന്നു. ധാതോരുവനാണോ ഈ മുന്ന് ഗുണങ്ങൾ സ്വാംശീകരിക്കുന്നത്, അവൻ എവിടെയും ആവശ്യം, അവൻ എല്ലായ്പോഴും ഭയത്തിൽനിന്ന് മുക്തനാവും. അതാണ്-ഭയവും പ്രേമവും ഒരുമിച്ച് പോവാൻ സാധ്യമല്ല. എവിടെ പ്രേമമുണ്ടോ, അവിടെ ഭയമുണ്ടാവില്ല!” സ്വാമി എല്ലായ്പോഴും ഇതെങ്കുറിച്ച് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഇനി, രാമാധനത്തിൽ, പ്രഭു രാമചന്ദ്രൻ ഭക്തർക്ക് ഒരു ഉറപ്പ് നൽകിയിരുന്നു. അവിടുന്ന് പറയുന്നു, “ഞാനോരു പ്രതിജ്ഞയെടുത്തിട്ടുണ്ട്, ഞാൻ സകല ജീവജാലങ്ങളും ഭയത്തിൽനിന്ന് മുക്തരാക്കും എന്.” ഈതേ വാദ്യാനവുമായി നമ്മുടെ പ്രഭുവായ ശ്രീ സത്യസായി രാമൻ നമുക്കിടയില്ലാണെന്നതിൽ നാം അത്രമേൽ ഭാഗ്യവാനാരാണ്.

ഭക്തർ ഈശ്വരന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങളാൽ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ ഏറ്റവുമധികം ആകർഷിക്കുന്നത്, അവിടുത്തെ കരങ്ങൾ അനുഗ്രഹവുമായി ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നത്

എതിലാണോ, അതാണ്. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ ആ അഭ്യഹനസ്തങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ ഈ സംസാരസാഗരം ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ തരണം ചെയ്യുന്നു. നിരവധി ഫോട്ടോകളിൽ, സ്വാമി അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹം ചൊരിയുന്നത് നാം കാണാറുണ്ട്. നാം സ്വാമിയുടെ ക്ഷൃപയുടെ കൃടക്ഷീശിലാണെന്ന കാര്യം അവിടുത്തെ അഭ്യഹനസ്തം നമ്മുടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ അഭ്യഹനസ്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു മനോഹരമായ കമ! ഒരിക്കൽ, സ്വാമി ചെന്നെറയിൽ ഒരു പ്രഭാഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു. പവലിയൻ ഭക്തരെക്കൊണ്ട് തിങ്ങിനിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അവർ സ്വാമിയുടെ ഭർഷന്തതിലും അവിടുത്തെ പ്രഭാഷണത്തിലും മതിമറന്നിരിക്കുകയാണ്. പെട്ടുന്ന്, സദസ്യർക്കിടയിൽ, ഒരു സ്ത്രീയുടെ മടിയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്ന ഒരു വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഒരു കൂട്ടി ഉറക്കെ കരയാൻ തുട

അംഗി. അവർ കൂട്ടിയുടെ കരച്ചിലടക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ മലമുണ്ടായില്ല. പകരം, അവൻ കുറേക്കുടി ഉച്ചത്തിൽ കരയാൻ തുടങ്ങി. ചുറ്റിനുമുള്ളവർക്ക് അത് ശല്യമുണ്ടാക്കി, അവർക്ക് ദിവ്യപ്രഭാഷണം കേൾക്കാനോ ആസ്പദിക്കാനോ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ഇത് അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു

ശല്യമായിത്തീർന്നു! ആ നിമിഷംതന്നെ, വേദിയിൽനിന്ന്, പ്രഭാഷണം തുടർന്നുകൊണ്ട്, സ്വാമി പുണ്ണിച്ചു, കൂട്ടിയുടെ ദിശയിലേക്ക് നോക്കി, അനുഗ്രഹപൂർവ്വം അവിടുതെ അദ്ധ്യഹന്തം ഉയർത്തി.

അടുത്ത നിമിഷം, അവിടുന്ന മുഖ്യ മുറുക്കിപ്പിടിച്ചു. കൂട്ടി കരച്ചിൽ നിർത്തി! പ്രഭാഷണം തുടർന്നു. സ്വാമി പരിഭാഷകനോട് പറഞ്ഞു, “കൂട്ടിയുടെ തൊണ്ടയിൽ ഒരു ഇരുപത്തിയഞ്ച് പെപസാ നാണയം കൂടുങ്ങിയിരുന്നു. നോക്കു, തൊന്ത് പുറത്തെടുത്തു!” ഈപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, സ്വാമി അവിടുതെ മുഖ്യ തുറന്നു. അതിൽ ഒരു 25 പെപസാ നാണയം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു കണ്ടിട്ട്, പരിഭാഷകൻ അതിശയിച്ചു. അദ്ദേഹം ഉടനടി ഈ സംഭവ വിവരണം സദസ്യരോട് പറയുകയും അവർ ചെകിട്ടപ്പിക്കുന്ന കരണ്ണാഷത്താൽ അതിനോട് പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്തു!

കുറച്ചകലെ ഈക്കുകയായിരുന്ന കുണ്ടിനെ സ്വാമിക്ക് എപ്രകാരമാണ് കാണാനായത്, കുണ്ട് കരഞ്ഞു തുടങ്ങിയതും അടുത്തായി ശല്യമുണ്ടാക്കിയതും എപ്രകാരം അറിഞ്ഞു! ഒരോറു നോട്ടത്തിലുടെ, ഭഗവാൻ ബാബുയ്ക്ക് കുണ്ടിന്റെ പ്രശ്നം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു, എന്നിട്ട് 25 പെപസാ നാണയം നീക്കം ചെയ്ത് അവിടുതെ കൈയിൽ പിടിച്ചു, അത് തുറന്ന് പരിഭാഷകന് കാട്ടിക്കൊടുത്തു. അവിടുതെ കൂപയുടെ മാനം സക്തിപ്പിക്കു, സ്വാമി എപ്രകാരമാണ് ഓരോരുത്തരെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതെന്ന്!

ഈവിടെ നാം ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കണം. കുണ്ട് അതിന്റെ അമ്മയുടെ മടിയിലായിരുന്നു എക്കിലും, അവർക്ക് ഈ പ്രശ്ന തെതക്കുറിച്ച് അറിവില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ സ്വാമിയെ വിളിച്ചതുപോലുമില്ല, പിന്നെ ആ കുണ്ടെന്നോ, ഒന്നും അറിയാത്തതു ഇളം പ്രായമായിരുന്നു അതിന്. എന്നാൽ ആരാനോ ഭയത്തിൽനിന്ന് മോചനം നൽകുന്നത്, അവിടുന്നിന് അജന്താതമായി എത്തെങ്കിലും ഉണ്ടാ? അതാണ് ഭഗവാൻ!

Sri Kondama Raju with Bhagawan Baba

ശരി, ഭഗവാൻ പറയുന്നു, ഈശ്വരൻ എപ്പോളാണോ അവതരിക്കുന്നത്, അവിടുന്ന് ഉചിത മായ ഒരു വംശവും ഒരു സ്ഥലവും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ബാബു രത്നാകരവംശമാണ് തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ഈ വംശത്തിലെ കൊൺമ രാജു ഒരു ക്രതനായ മനുഷ്യനായിരുന്നു. ദേവി സത്യഭാമ ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ വരവിനായി ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു, അവിടുന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ വന്ന് വരാനിരിക്കുന്ന വർഷങ്ങളിൽ പുട്ടപർത്തിയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ അവതാരത്തെപ്പറ്റി സുചന നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ക്രതനായ കൊൺമ രാജുവിന് നിരവധി പുണ്യാത്മാക്ലൂമായി അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവരിൽ പലരുമായും ആഖ്യാതമികതയെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. അവരിൽ, വൈകാവയുതൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു അഞ്ചാനിയായ, ചെതന്യമുള്ള വ്യക്തി ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ശ്രീ കൊൺമ രാജുവും ശ്രീ വൈകാവയുതനും ഒരു വാഴത്തോപ്പിൽ ഈരുന്നു കൊണ്ട് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടുന്ന് വൈകാവയുതൻ കൊൺമ രാജുവിന്റെ കൈ തന്റെ കരങ്ങളിലെടുത്ത് അദ്ദേഹത്തോട് പറയുകയുണ്ടായി, “ഈശ്വരൻ സ്വയം നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ അവതരിക്കാൻ പോവുകയാണ്!” കൊൺമ രാജുവിന് അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കാതെപറിയി, അദ്ദേഹം ഈ വാചകം മുന്നുവട്ടം ആവർത്തിച്ചു, എനിട്ട് കൂട്ടിച്ചേർത്തു, “താക്കർക്ക് അത് കാണാനുള്ള നല്ല ഭാഗ്യം ഉണ്ടാവും!” ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ട്, അദ്ദേഹം നടന്നകനു, പിന്നീടൊരിക്കലും തിരികെ വരികയുണ്ടായില്ല.

ഈ വൈകാവയുതൻ ആരായിരുന്നു? അദ്ദേഹം, ശ്രീ ഷിർദ്ദി സായി സത്പരിത്തതിൽ പേര് പരാമർശിക്കപ്പെട്ട വൈകുശൻ എന്നറിയപ്പെട്ട ആളല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. നിങ്ങളിൽ മിക്ക വരും അത് വായിച്ചിട്ടുണ്ടാവും, വൈകുശൻ പങ്ക് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടാവും.

കൊച്ചു കൂടിയായിരിക്കുന്നോൾ ഒരു ഫക്കീറാൻ ഷിർദ്ദി സായിയെ വളർത്തിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം, ഭാര്യ ബാബുയുടെ ഉത്തരവാദിത്തം വലിയ ക്രതനായ, വിദ്യാനായ വൈകുശൻ എന്ന പുണ്യാത്മാവിനെയാണ് ഏൽപ്പിച്ചത്. സായി അദ്ദേഹത്തിന്റെയൊപ്പം 12 വർഷങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂടി. വൈകുശൻ ആ കൂടിയെ പ്രേമപൂർവ്വം പരിപോ

ഷിപ്പിച്ചു, അവന് ജ്ഞാനം പകർന്നുകൊടുത്തു, തത്പരലമായി ആശ്രമത്തിലെ മറ്റു കൂട്ടികൾക്ക് അവനോട് അസുധയായി. അവൻിലൊരാൾ ഈ കൂട്ടിയെ കൊല്ലുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ഒരു ഇഷ്ടിക അവനുനേരെ വലിച്ചുറിത്തു. കൂട്ടിയെ രക്ഷിക്കാനായി, വൈകുംഭൻ ഇടയ്ക്കു കയറി ആ ഏറിന്റെ ആല്പാതം സ്വശരീരത്തിൽ ഏറ്റു. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം, ആ കൂട്ടി ആശ്രമം വിട്ടുപോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. പിനീട് അവൻ ശ്രീ സായി ബാബു എന്ന് അറിയപ്പെട്ടു!

സായിനാമിന്റെ സമാധിക്കു ശേഷം, ഗുരു വൈകുംഭൻ ഭാരതത്തിലുടനീളം ഓരോ സ്ഥലത്തും ചുറ്റിക്കരിങ്ങി. അദ്ദേഹം രത്നാകരവംശത്തിലെ കോൺഗമ രാജുവിനെ കണ്ടു

മുട്ടി അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു, “ഈശ്വരൻ സ്വയം നിന്റെ വംശത്തിൽ അവതരിക്കും!”

1940 മെയ് 23-ാം തീയതി, ബാബു വായുവിൽ കൈവീഴിയിട്ട് കൽക്കണ്ണവും പുക്കളും സൃഷ്ടിച്ചുകൂടുംബാംഗങ്ങൾക്കായി വിതരണം ചെയ്തപ്പോൾ, കാട്ടുതീ പോലെ ആ വാർത്ത പരന്നു, അവരുടെ അയൽവാസികൾ ബാബയുടെ ചുറ്റും തടിച്ചുകൂടി.

പെദ്ദെ വൈകമ രാജു ആ സമയത്ത് വീടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആരോ ഈ വാർത്ത അദ്ദേഹത്തെയും അറിയിച്ചു, അദ്ദേഹം തിരക്കിട്ട് വീടിലേക്ക് ചെന്നു. ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിലുടെ, അദ്ദേഹം ബാബയുടെ മുന്നിൽ ചെന്നു നിന്നു.

കോപത്തോടെ അദ്ദേഹം കൈയിലിരുന്ന വടി ബാബയുടെ നേർക്ക് ഉയർത്തി കൊണ്ട് ചോദിച്ചു, “ആരാൺ നീ-പി ശാചോ ഭൂതമോ അതോ ഒരു ഭ്രാന്തനോ? സത്യം എന്നോട് പറയുക! ഞാൻ നിനക്ക് അടി തരും!”

ബാബു ശാന്തനായിരുന്നു. അവിടുന്ന അക്ഷേഷാഭ്യന്നായി മറുപടി നൽകി, “ഞാൻ

സായി ബാബു ആകുന്നു! ഭരദ്വാജ ഗ്രാമത്തിൽ, ആപസ്തംഖ സൃഷ്ടി. വൈകാവയുതനോടുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി, ഞാൻ രത്നാകര വംശത്തിൽ ജനിച്ചിരിക്കുകയാണ്.”

രത്നാകരം എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം സമുദ്രം എന്നാണ്. സമുദ്രമെന്ന വേളയിൽ, ധാരാളം രത്നങ്ങൾ അതിൽനിന്ന് പൊങ്ങിവനിരുന്നു. അതിനാലാണ് അത് രത്നാകരം എന്നറിയപ്പെടുന്നത്.

ഈ കാരുണ്യത്തിന്റെ സമുദ്രം സ്ഥിരമായി അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹം നമ്മുടെയെല്ലാവരു ദെയും മേൽ ചൊരിയക്കു!

സായിരാം! നമുക്ക് പിനീട് കാണാം!

(തുടരും)

പ്രഹ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്
(പരിഭ്രാം: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)